

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1930

N:o 1—7

- Innehåll:** N:o 1. Ålands landskapsnämnds beslut angående förhöjda avgifter vid Ålands allmänna sjukhus.
- N:o 2. Förordning om ändring av 54 § 3 mom. i förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning, given den 28 februari 1930.
- N:o 3. Förordning angående kompetensfordringarna för lärartjänster vid sjöfartsläroverken, given den 28 februari 1930.
- N:o 4. Ålands landstings beslut om ändring av 11 och 27 §§ i fiskeristadgan den 23 juli 1902, förstnämnda lagrum sådant det lyder i förordningen av den 4 oktober 1919.
- N:o 5. Ålands landstings beslut om antagande av lag angående stämpelskatt för Ålands landskapsnämnds expeditioner samt för inträdesbiljetter till nöjeställningar.
- N:o 6. Ålands landskapsnämnds beslut om inrättande av en eldare-gårdskarls befattning vid Ålands lyceum.
- N:o 7. Ålands landstings beslut om fastställande av utgiftsstat för utgivande av understöd ur 1930 års vederlag för den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten.

N:o 1.

Ålands landskapsnämnds beslut angående förhöjda avgifter vid Ålands allmänna sjukhus.

Med upphävande av Ålands landskapsnämnds den 26 januari 1926 fattade beslut, angående avgifterna vid Ålands allmänna sjukhus, varder härmed förordnat, att dagavgifterna för sjuka, intagna i sagda sjukhus, skola från ingången av år 1930 tillsvidare utgå med följande belopp:

- a) för sjukplats i rum för en person 75 mark;
b) för sjukplats i rum för två personer 50 „

- c) för sjukplats i rum för flere än två personer 15 mark;
dock sålunda att för barn under 15 år erlägges 10 „

Därjämte erlägges utöver dagavgift av patient, som erhåller kirurgisk behandling, såvida han icke vårdas å friplats eller sjukhusets läkare enligt av landskapsnämnden meddelade närmare anvisningar befriar honom därifrån, för begagnande av operationssalen i ett för allt 100 mark.

Mariehamn, å Landskapskansliet, den 8 januari 1930.

På Landskapsnämndens vägnar:

Carl Björkman.

Werner V:son Becker.

N:o 2.

Förordning**om ändring av 54 § 3 mom. i förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning.**

Given i Helsingfors, den 28 februari 1930.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas härmed, att 54 § 3 mom. i förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning skall erhålla följande förändrade lydelse:

Intill dess förordningen, såvitt angår

Helsingfors, den 28 februari 1930.

diplomsjökaptenbrev såsom kompetensvillkor för tjänst skall lända till efterrättelse, skall sjökaptenbrev jämte fullgjord sådan sjötjänst såsom befälhavare på handelsfartyg, som för erhållande av diplomsjökaptenbrev är stadgat, medföra samma kompetens som diplomsjökaptenbrev.

Republikens president

LAURI KR. RELANDER.

Handels- och industriminister *P. V. Heikkinen.*

N:o 3.

Förordning**angående kompetensfordringarna för lärartjänster vid sjöfartsläroverken.**

Given i Helsingfors, den 28 februari 1930.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas härmed som följer:

1 §.

Rektor och föreståndare för samt ordinarie lärare vid sjöfartsläroverk böra innehava diplomsjökaptenbrev samt därjämte hava avlagt praktiskt prov på förmåga att meddela undervisning, på sätt därom i 2 § sägs.

2 §.

Läroprov avlägges vid sjöfartsinstitut på

av rektor utsatt tid uti matematik, navigation samt astronomi och meteorologi i närvaro av rektor och de ordinarie lärarna, och skall därom anmälas till sjöfartsstyrelsen minst en vecka tidigare. I bestämmandet av vitsordet deltaga institutets rektor och ordinarie lärare samt den möjligen tillstådesvarande representanten för sjöfartsstyrelsen.

Över avlagt läroprov äger rektor utfärda intyg, vari vitsordet bör utsättas.

Läroprovet må avläggas antingen i samband med eller ock efter genomgången diplomsjökaptensexamen.

3 §.

Genom denna förordning upphävas samtliga tidigare i ämnet gällande stadganden, dock så, att tillsvidare och intill dag, varom handels- och industriministeriet äger bestämma, skall för här nämnda tjänster även den vara kompetent, som innehar: 1) sjökaptensbrev med berömligt rösttal i de tre huvudäm-

nen i sjökaptensexamen och minst nöjaktigt rösttal i ettvarvt av de övriga ämnena samt 2) intyg över efter erhållet sjökaptensbrev enligt 2 § avlagt praktiskt lärarprov ävensom 3) sjötjänst som för erhållande av diplomsjökaptensbrev är stadgat.

Härförinnan avlagt lärarprov skall likställas med lärarprov avlagt enligt denna förordning.

Helsingfors, den 28 februari 1930.

Republikens President

LAURI KR. RELANDER.

Handels- och industriminister *P. V. Heikkinen.*

N:o 4.

Ålands landstings beslut

om ändring av 11 och 27 §§ i fiskeristadgan den 23 juli 1902, förstnämnda lagrum, sådant det lyder i förordningen av den 4 oktober 1919.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 28 februari 1930.

Utfärdat i Mariehamn den 15 april 1930.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat, att 11 och 27 §§ i fiskeristadgan den 23 juli 1902, förstnämnda lagrum, sådant det lyder i förordningen av den 4 oktober 1919, skall erhålla följande ändrade lydelse:

11 §.

Under nedannämnda tider vare följande fiskslag fredade och all fångst av sådana förbjuden, nämligen:

lax, med det i 7 § för taimenfångst stadgade undantag, i alla vattendrag utom Ladoga och saltsjön från och med den 1 september till och med den 30 april; dock får mete av lax idkas intill den 15 september; samt gös under hela juni månad.

Under den tid visst fiskslag är fredat, må ej heller redskap hållas utsatt, som är avsett för fångst av sådan fisk. I laxförande å vare jämväl allt mete från och med den 15 september till och med den 31 december förbjudet.

Under lax inbegripes, utom röding, även anorlunda benämnd fisk av laxsläktet.

27 §.

Ej må lax, gös eller kräfta i färskt tillstånd under dess fredningstid eller undermålig kräfta forslas, säljas, till salu hållas, köpas eller mot betalning serveras. Innehar någon vid ingången av den tid, varunder fisk av visst slag eller kräfta är fridlyst, därav förråd, som förut blivit lagligen fångat, vare berättigad att det föryttra under de första sju dagarna av fridlysningstiden.

Nu nämnda förbud avser ej blank lax eller sådan, som icke är i lekdräkt.

Ej må någon sälja, till salu hålla, köpa eller mot betalning servera fisk av nedan uppräknade slag, som icke från spetsen av huvudet till ändan av stjärten innehar följande längd, nämligen:

Mariehamn, den 27 november 1929.

havslax och taimen trettiofem centimeter; forell tjugufem centimeter; röding trettio centimeter; harr tjugufem centimeter; sik tjugufem centimeter; braxen trettio centimeter; id tjugufem centimeter; samt gös trettiofem centimeter.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom.

talman.

Johannes Eriksson.

vicetalman.

Hugo Hagmark.

vicetalman

N:o 5.

Ålands landstings beslut

om antagande av landskapslag angående stämpelskatt för Ålands landskapsnämnds expeditioner samt för inträdesbiljetter till nöjeställningar.

Utfärdat i Mariehamn den 15 april 1930.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Landskapslag

angående stämpelskatt för Ålands landskapsnämnds expeditioner samt för inträdesbiljetter till nöjeställningar.

I Kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

För landskapsnämndens expeditioner samt för inträdesbiljetter till nöjeställningar skall stämpelskatt till landskapet Åland erläggas, på sätt i denna landskapslag stadgas.

2 §.

Med avvikelse från stadgandena i denna landskapslag skall lända till efterrättelse, vad i riket är bestämt uti fördrag, avslutat med främmande stat.

II Kap.

Landskapsnämndens expeditioner.

3 §.

För såvitt ej i 4, 5 och 6 §§ annorlunda stadgas, skola expeditioner, som utfärdas av landskapsnämnden, beläggas med stämpel till följande belopp:

1) utslag, resolution, diariebevis eller annan expedition, skriven å skilt papper, eller å till landskapsnämnden ingiven handling, förutom i 2 punkten nämnd, för varje ark 30 mark;

2) avskrift av och utdrag ur expedition eller annan hos landskapsnämnden förvarad handling, för varje ark 20 mark;

3) remissresolution, som åtecknats eller vidfogats till handling, ingiven till landskapsnämnden, för varje ark 20 mark;

4) bevis av vad slag som helst 30 mark.

Är expedition eller avskrift skriven med skrivmaskin eller har därtill använts tryckt blankett och finnes på varje fullskrivna sida minst tjugufyra rader och på varje rad i me-

deltal åtminstone tjugu stavelser, skall ovan stadgad stämpelskatt utgå förhöjd till dubbla beloppet, dock sålunda, att för icke fullskrivet ark, där skriften icke upptager mera än två sidor, stämpeln må beräknas endast till enkelt belopp.

4 §.

Från erläggande av stämpelskatt för expedition äro befriade:

1) staten och statsinrättningar samt i tjänsteangelägenheter statsmyndighet;

2) landskap, kommun, församling och registrerat trossamfund samt deras inrättningar ävensom i tjänsteärenden deras myndigheter;

3) sjukhus, skola, barnhem, barnträdgård och barnkrubba samt skyddshem, uppfostrings- och skyddsanstalt ävensom sammanlutning för understödjande av sådana;

4) person, vars medellöshet är behörigen styrkt.

5 §.

Befriad från stämpelskatt är expedition i ärenden angående:

1) fastställande av landskap, kommun eller kommunalt samhälle tillkommande skatt eller avgift eller av grunden för dess beräkning eller ock debitering eller restitution av sådan skatt eller avgift;

2) fattigvård;

3) utgivande på lega åt till den obesuttna befolkningen hörande personer av jordområden å statens, till landskapets disposition överlämnade jordegendomar;

4) skadestånd vid olycksfall åt innehavare av landskapets tjänst eller befattning;

5) leverans eller försäljning, som sker till eller verkställs av landskapsinrättning;

6) varaktigt eller temporärt besättande av landskaps- eller kommunal tjänst eller befattning eller ock tjänstledighet i eller avsked ur dylik tjänst eller befattning;

7) löne-, pensions-, nådårs- eller andra förmåner, som härflyta ur sådan persons tjänsteförhållande, som är eller varit anställd i landskapets tjänst;

8) ur landskapsmedel beviljat rescstipendium eller annat understöd;

9) landskapets kommunikationsinrättningar;

10) utdrag ur matrikel över tjänstemän och befattningshavare samt med landskapet gjort avtal.

6 §.

Nedannämnda av landskapsnämnden utfärdade expeditioner skola, såvitt de icke enligt 4 och 5 §§ äro befriade från stämpelskatt, i stället för i 3 § nämnd stämpel, beläggas med dylik till följande belopp;

Utslag eller resolution, varigenom tillstånd beviljas:

1) för utlänning eller för utländsk sammanlutning eller inrättning att idka andra än i 2—7 punkterna nämnda näringar eller att inrätta filial 3,000 mark;

2) att idka bankrörelse, enligt storleken av bankens aktiekapital, 10,000 mark för varje fullt eller påbörjat belopp av 1,000,000 mark, dock högst 200,000 mark;

3) att idka klassificerad restaurant- eller kaférörelse, enligt landskapsnämndens prövning, efter rörelsens och dess lokals beskaffenhet, storlek och läge: när tillståndet avser första klass restaurant eller kafé med 7,000—15,000 mark; andra klass med 2,000—8,000 mark och tredje klass med 300—3,000 mark; att hålla restaurant eller kafé å passagerarfartyg eller ock tillfällig restaurant eller kafé i samband med utställnings- eller festtillfälle med 300 mark.

Då sådan rörelse övergått till äkta make eller maka, avkomling, fader eller moder, erlagges dock stämpelskatt enligt 3 §;

4) att anordna allmän dans eller kabaretföreställning i restaurant eller kafé, efter sådan rörelsens art och omfattning, enligt landskapsnämndens prövning, för varje månad eller del därav; när tillståndet avser förstaklass restaurant eller kafé med 2,000—5,000 mark; andra klass 1,000—3,000 mark och tredje klass 500—2,000mark;

5) att hålla karusell, skjuttält eller annan därmed jämförlig inrättning med 500 mark för varje sådan inrättning;

6) att hålla för nöjesändamål tillverkad automat, som kan användas mot avgift eller annan sådan anordning, vars användning icke kan jämföras med lotteri, med 50 mark, om automaten eller anordningen är placerad i privat affärslokal eller på privat område, samt med 100 mark i övriga fall; ävensom att hålla enahanda automat eller annan sådan anordning, vars användning är att jämföra med lotteri, enligt landskapsnämndens prövning och på grund av inrättningens beräknade avkastning, med minst 50 och högst 300 mark;

7) att idka positivspelning eller utöva annan gatumusik med 100 mark.

Alla i 5, 6 och 7 punkterna angivna belopp beräknas för varje månad eller del därav, för vilken tillståndet beviljas.

Då tillstånd uti de i 5, 6 och 7 punkterna nämnda fall beviljas för sådan termin, som ingår i den tid, för vilken samma skatt redan erlagts på annan ort, bör utslaget beläggas med stämpel till i 3 § stadgat belopp.

III Kap.

Inträdesbiljetter till nöjestillställningar.

7 §.

För inträdesbiljetter till sådana här nedan nämnda nöjestillställningar, vid vilka inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av den å biljetten angivna inträdesavgiften:

1) cirkus-, akrobat-, revy-, varieté- och kabaretföreställningar, förevisningar av vilda djur, alla i samband med yrkesmässig servering givna föreställningar, så ock danstillställningar, maskerader, panorama och vaxkabinett, m.m. d. 40 procent;

2) vid kinematografföreställningar, förutom nedannämnda, 35 procent;

3) vid kinematografföreställningar, då endast konstfilmprogram förevisas, så ock vid operett- och dansföreställningar 15 procent; dock för varje slag minst 30 penni.

Är nöjestillställning av olika slag, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilket den är störst.

8 §.

I detta kapitel stadgad stämpelskatt erlägges icke:

1) vid kinematografföreställning, vid vilken enbart program av vetenskapliga eller undervisningsfilmer eller i Finland producerade filmer förevisas;

2) vid tillfälle, som anordnas av skola eller annan lärdomsanstalt eller elevförening vid sådan, utan att av utomstående personer uppbäres inträdesavgift, eller där programmet omfattar enbart gymnastik- eller sportuppvisningar, vilka icke givas yrkesmässigt;

3) vid av förening föranstaltad nöjestillställning, vars huvudsakliga program omfattar tal, sång, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, men där dans förekommer endast under högst en timmes tid;

4) vid karusell, skjuttält eller annan därmed jämförlig inrättning; ej heller

5) för frilbiljett, som utgives till polismyndighet, brandverket eller den, som eljest å tjänstens vägnar bör hava fritt tillträde till nöjestillställning, ävensom till inom samma nöjesområde verksam person eller tidningsredaktion.

IV Kap.

Särskilda stadganden.

9 §.

Handling, som enligt denna landskapslag är underkastad stämpelskatt, skall beläggas med stämpelmärken, vilka skola genom landskapsnämndens åtgärd till nödiga valörer anskaffas.

Skall för handling erläggas högre stämpelskatt än 500 mark, kan skatten i penningar emot kvitto inbetalas till landskapsnämndens kamrerarkontor.

10 §.

Skall expedition kontrasigneras, bestämme den tjänsteman, som kontrasignerar densamma, till vilket belopp stämpelskatt därför skall uppbäras, och svare han för denna sin åtgärd. Registrator eller annan tjänsteman, som utger expeditionen till sakägaren, är ansvarig för att expeditionen belägges med av vederbörande tjänsteman bestämd stämpel.

11 §.

Stämpelmärke, varmed expedition eller annan handling skall beläggas, bör makuleras genom att å detsamma med användande av stämpel eller med bläck antecknas ordet «makulerat» samt dagen, då detta skett.

Den, som enligt 10 § bör svara för att enskild handling är belagd med stämpelmärke, svare även för att märket på förenämnt sätt makuleras.

12 §.

Den, som anordnar nöjestillställning, för vilken stämpelskatt skall erläggas, vare skyldig att till besökare, förutom de i 8 § 5 mom. nämnda, utgiva genom landskapsnämndens försorg förfärdigad inträdesbiljett, varå den angivna inträdesavgiften icke är lägre än det belopp, som för biljetten erlagts, den vid s.k. förköp förekommande förhöjningen icke beräknad.

För inträdesbiljetterna, vilka tillsaluhållas å landskapsnämndens kamrerarkontor, erlägger anordnare av nöjestillställning till landskapet endast stadgad stämpelavgift. Denna må icke uppbäras av nöjesbesökare utöver å inträdesbiljetten angivet pris.

Inträdesbiljett bör göras ogiltig genom att rivas i tu, då dess innehavare beredes tillträde till nöjet.

Därest anordnare av nöjestillställning icke iakttagit rörande stämpelskatten utfärdade bestämmelser, vare polismyndighet berättigad att förhindra anordnandet av sådant nöje eller avbryta detsamma.

13 §.

Osålda biljetter till nöjestillställning bör landskapsnämnden vid anfordran inlösa med stämpelskattens belopp, för så vitt inträdesbiljetterna icke blivit avskilda från biljett-häftets rygg eller där tillförlitlig skriftlig utredning förebringas därom, att biljetterna förblivit osålda eller till följd av förevisningens inställande blivit återinlösta.

14 §.

Önskar ägare av kinematografteater erlägga lägre stämpelskatt för inträdesbiljetter, på den grund att vid föreställning förevisas utslutande konstfilmprogram, eller önskar han giva föreställning utan skatt, av orsak att vid densamma förevisas enbart program av vetenskapliga eller undervisningsfilmer eller ock i Finland tillverkade filmer, skall han före förevisningen därom göra anmälan å landskapsnämndens kansli.

Uti konst-, vetenskapligt och undervisningsfilmprogram må jämte dylika filmer ingå någon kortare programfyllnadsfilm, som ej bryter förstnämnda filmers helhetsverkan.

15 §.

Polisinrättningen i Mariehamns stad och kronolänsmännen äga tillse, att med avseende å nöjestillställning iakttagas bestämmelserna i denna landskapslag.

Mariehamn, den 3 mars 1930.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom.

talman.

Johannes Eriksson.
vicetalman.

16 §.

Genom landskapsnämndens försorg förfärdigade inträdesbiljetter till nöjestillställningar äro olika för en var av de tre i 7 § omnämnda nöjesgrupperna. Å biljetterna angiven inträdesavgift skall vara en mark, två mark, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, tolv, fjorton, femton, sexton, aderton och tjugu mark.

År inträdesavgiften högre än å de tillbudsstående inträdesbiljetterna angivna prisen, skola två biljetter, vilkas sammanlagda pris uppgår till inträdesavgiftens belopp, användas.

17 §.

Var, som svikligen undanhåller eller söker undanhålla landskapet stämpelskatt, straffes på sätt i strafflagen stadgas och vare därjämte pliktig att till tredubbelt belopp erlägga den skatt han undanhållit eller sökt undanhålla, dock minst 100 mark.

Såsom svikligt undanhållande av skatt, som för nöjestillställning bör erläggas, anses uppbärande av inträdesavgift antingen helt och hållet eller delvis i form av förhöjd program- eller garderobavgift eller betalning för frifriskningar eller i samband med dessa avgifter eller på annat likartat sätt.

Bryter annan än vederbörande tjänsteman på annat sätt mot stadgandena i 9, 11 eller 12 §§ av denna landskapslag, straffes med högst 200 dagsböter, och kan han skyldigkännas att vid äventyr av böter eller fängelse fullgöra sin skyldighet.

18 §.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft. Därigenom upphävas landskapslagarna angående lösen för landskapsnämndens expeditioner av den 5 mars 1923, dess 1 § i den lydelse densamma har i landskapslagen, utfärdad den 20 februari 1926, angående uppbärande av näringskatt, utfärdad den 11 februari 1924, ävensom angående erläggande av nöjesskatt av den 15 februari 1923, dess 3 § sådan denna lyder i landskapslagarna, utfärdade den 11 februari 1924 och den 30 april 1927.

Hugo Hagmark.
vicetalman.

N:o 6.

Ålands landskapsnämnds beslut om inrättandet av en eldare-gårdskarlshärbordning vid Ålands lyceum.

Sedan Ålands landsting i utgiftsstaten för år 1929 ställt till landskapsnämndens förfogande ett anslag, räknat från den 1 juli sagda år, för en eldare-gårdskarl vid Ålands lyceum, har Landskapsnäm-

Mariehamn, den 2 juli 1929.

den, i stöd av 28 § i lagen om självstyrelse för Åland, given den 6 maj 1920, denna dag beslutat inrätta nämnda befattning från och med ovan sagda dag samt fastställt innehavarens av befattningen grundlön till femtontusensexhundra mark om året.

På Landskapsnämndens vägnar:

Carl Björkman.

Werner V:son Becker.

N:o 7.

Ålands landstings beslut om fastställande av utgiftsstat för utgivande av anslag ur 1930 års vederlag för den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten.

Utfärdat i Mariehamn den 15 april 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall det anslag om 150,000 mark, som för år 1930 tillkommer landskapet Åland i stöd av lagen den 10 december 1929 om beviljande av anslag åt landskapet Åland i samband med grundskattens upphävande, utgivas enligt nedanstående

Utgiftsstat.

Moment 1.	Reserverat belopp för bestridande av kulturella utgifter, påförda landskapet för åren 1923—1928	Fmk 50,000: —
„ 2.	För lantbruksklubbverksamheten	„ 3,000: —
„ 3.	För en åländsk bygdegård	„ 8,000: —
„ 4.	För festspel å Kastelholm	„ 4,000: —
„ 5.	Att överföras till Ålands kulturfond	„ 5,000: —
„ 6.	För publikationen »Åländska hembygdsminnen»	„ 3,000: —
„ 7.	För en fast lanthushållsskola	„ 8,000: —
„ 8.	För Ålands folkhögskola	„ 30,000: —
„ 9.	För stipendier åt folkskollärare eller -lärarinna till landskapsnämndens disposition	„ 3,000: —
„ 10.	För Ålands kulturhistoriska museum	„ 10,000: —
„ 11.	För kommunalläkare i norra Ålands kommunalläkardistrikt	„ 3,000: —

Moment 12. För fågelobservationer å Signildskär å Ålands Fågel- skyddsförening	Fmk	8,000:—
„ 13. För stipendier å elever vid Ålands lyceum till föräldrarå- dets disposition	„	5,000:—
„ 14. För jordbrukarexkursioner	„	5,000:—
„ 15. Till landskapsnämndens disposition för kulturella behov	„	5,000:—
		<hr/>
	Summa Fmk	150,000:—

Mariehamn, den 3 mars 1930.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom.
talman.

Johannes Eriksson.
vicetalman.

Hugo Hagmark.
vicetalman.